

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 noiembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 07 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 de avocatul Augustin Procopovici în numele inculpatului

Codița Andrei Petru, născut la 22 mai 1978, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Doina 26.

Termenul examinării cauzei în:

instanța de fond de la 05.12.2012 pînă la 07.02.2013,

instanța de apel de la 25.02.2013 pînă la 16.05.2013,

instanța de recurs de la 24.09.2013 pînă la 27.11.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 07 februarie 2013, Codița Andrei a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, ce constituie 9000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, la 06 noiembrie 2012, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Codița Andrei din str.Doina 26, mun.Chișinău, de către colaboratorii de poliție ai CPs Rîșcani, mun.Chișinău, în bucătăria din ogradă a fost depistată o cutie metalică, în care se afla o masă de proveniență vegetală, mărunțită, cu miros specific de marihuană, și o sacoșă din polietilenă, în care se afla masă de proveniență vegetală cu miros specific de marihuană, iar în spatele aragazului a fost depistat un pachet din hîrtie, în care se afla o masă de proveniență vegetală cu miros specific de marihuană. De asemenea, în ograda casei a fost depistată o sticlă din plastic tăiată pe jumătate, în care era introdusă o altă sticlă din plastic, pe gura sticlei se afla o bucată de hîrtie de staniol, iar în construcția din ograda casei a fost depistat un pachet din hîrtie cu desene, în care se afla masă de proveniență vegetală cu miros specific de marihuană.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.468 din 13.11.2012, pe pereții interiori ai fragmentelor de vase din masă plastică și folia de staniol, se conține ulei de cannabis (sau de hașiș) - care se atribuie la substanțele narcotice obținute artizanal din plante de cînepă, cu masa de 0,17 grame (stare uscată), ceea ce reprezintă cantități mari. Masele vegetale uscate, mărunțite de culoare verde, cu miros specific, asemănător plantei de cînepă, de pe pereții interiori ai fragmentului de vas de masă plastică, din amestecul din cutia metalică, din pachețelele din polietilenă și hîrtie reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțele narcotice, cu masa totală de 31,74 gr (stare uscată), ce reprezintă cantități mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Procopovici în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea aplicării pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, invocînd că starea materială a inculpatului este una grea, amenda de 9000 lei fiind pentru el una inaccesibilă, deoarece

acesta nu este angajat în câmpul muncii, lucrează ocazional, locuiește împreună cu părinții, care sînt pensionari și grav bolnavi și care au nevoie de ajutorul acestuia; el a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a depus cerere de examinare a cauzei potrivit prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, are o situație familială și materială grea, iar înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității nu va constitui o agravare a situației inculpatului, deoarece el vine cu o asemenea solicitare din cauza stării sale materiale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul A.Procopovici în numele inculpatului A.Codița, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel, respingînd apelul avocatului A.Procopovici, a constatat că probele examinate și cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.217 alin.(2) Cod penal.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că prima instanță, ținînd seama de prevederile art.75 Cod penal, just a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă, deoarece acesta a comis o infracțiune care face parte din categoria celor ușoare pentru care legea prevede pedepse alternative: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Instanța de apel a reținut că cauza a fost examinată în procedură simplificată, potrivit prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală și judecata i-a aplicat inculpatului o pedeapsă din categoria celor mai blînde, adică amenda, care este în limitele prevăzute de lege.

Instanța a considerat nefondat argumentul avocatului A.Procopovici de aplicare a unei pedepse lui A.Codița sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe motiv că pedeapsa solicitată în apel este de o categorie mai aspră și, conform prevederilor art.410 alin.(1) Cod de procedură penală, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, iar ținînd seama de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, pedeapsa fixată acestuia este una echitabilă și corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul A.Procopovici în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului A.Codița să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe motiv că hotărîrile atacate sînt ilegale și neîntemeiate, invocînd că înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunității nu poate constitui o agravare a situației inculpatului, deoarece el personal vine cu o asemenea solicitare, cauza fiind starea lui grea materială; că situația inculpatului va fi agravată dacă amenda va fi înlocuită, în condițiile art.64 Cod penal, fapt inevitabil avînd în vedere starea materială a acestuia, care nu este angajat în câmpul muncii, lucrînd ocazional și locuiește împreună cu părinții, care sînt pensionari și grav bolnavi și care au nevoie de ajutorul său.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de avocatul A.Procopivici în numele inculpatului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel se invocă art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din recurs, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui A.Codița în baza art.217 alin.(2) Cod penal și, critică hotărîrea dată numai în latura stabilirii pedepsei acestuia sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale.

La acest capitol, Colegiul penal reține că, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a prezentului Cod, la care se va ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.217 alin.(2) Cod penal, în baza căruia A.Codița a fost declarat vinovat, prevede pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității pînă la 150 ore, sau închisoare pe un termen de pînă la 1 an.

Conform textului sentinței, prima instanță, ținînd seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, care se atribuie la categoria celor ușoare, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, precum și de starea familiară a acestuia, a considerat posibilă corectarea și reeducarea lui fără izolare de societate, cu aplicarea unei pedepsei sub formă de amendă.

Instanța de apel, verificînd temeinicia și legalitatea sentinței, a considerat corectă aplicarea pedepsei inculpatului sub formă de amendă, constatînd că la stabilirea categoriei și mărimii acesteia, prima instanță just a constatat că corectarea lui A.Codița este posibilă fără izolare de societate, iar pedeapsa sub formă de amendă este în limita sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost condamnat.

Colegiul penal conchide întemeiate concluziile instanțelor de fond privind aplicarea inculpatului a pedepsei sub formă de amendă, care au considerat că executarea reală a pedepsei sau a muncii neremunerate nu va contribui efectiv la corectarea și reeducarea acestuia. Or, conform art.75 alin.(2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a concluzionat că pedeapsa sub formă de amendă, care este cea mai blîndă din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii imputate inculpatului, a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal și art.364/1 Cod de procedură penală, iar aplicarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității în apel, după cum solicită recurentul, ar însemna agravarea situației inculpatului.

Prin urmare, afirmația autorului recursului precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluțiile în partea aplicării pedepsei penale, este neîntemeiată.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Augustin Procopovici în numele inculpatului Codița Andrei, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 07 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2013 în cauza penală în privința lui Codița Andrei, fiind vădit neîntemeiat

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă